

Lumea războaielor din umbră

„Fluturii” Gorbaciov și Trump?

urmăre din pagina 1

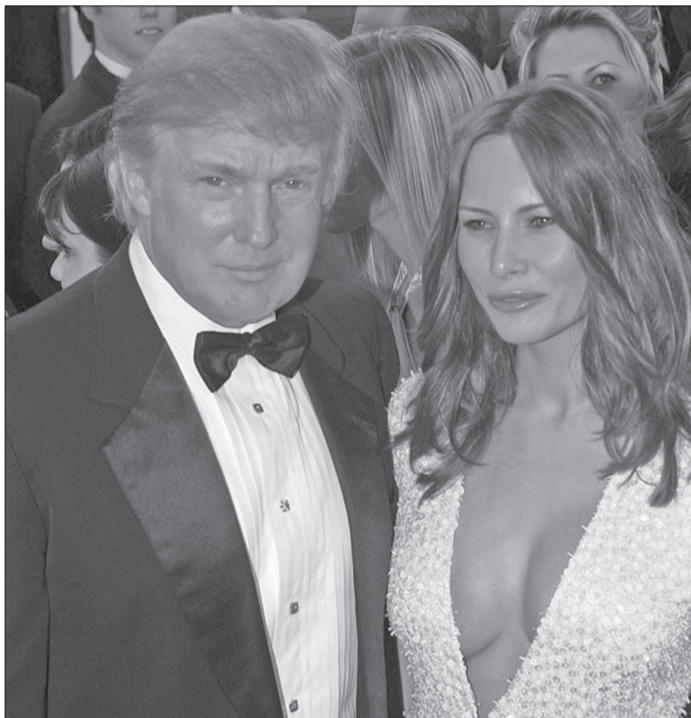
Dacă are flerul și șansa să-și părăsească țara și să se refugieze la timp în familia stăpânului finanțator devine „defector”. „Fluturile” este o categorie specială de spion. El nu este recrutat de adversar. Se oferă și se lasă manipulat de acesta, exploatăndu-i-se niște trăsături de caracter înăscute, pe care serviciul secret advers i le cultivă treptat și la maximum, cu intermitențe, pentru a-l ambiționa și a oferi material cât mai mult, speriat că ar putea fi abandonat. Aici intervine dorința de a ieși din tiparele societății în care s-a născut și a crescut, pe care crede că trebuie și poate să o schimbe radical, desigur în favoarea masei oamenilor de rând din care provine, pentru a instaura adevărata democrație și dreptate socială. Crede că este deținător al noului adevăr, ambițios în a intra în galeria binefăcătorilor neamului, orgolios, un veritabil Mesia.

De pe aceste premise punem în discuție două personalități politice, la cel mai înalt nivel, care au marcat, respectiv vor marca lumea în ultimele și următoarele decenii.

Mihail Gorbaciov, ultimul secretar general al PCUS, detonatorul URSS și al sistemului comunist est și central european, a putut fi un „fluture” al CIA și FBI? Născut și crescut în patria comunismului stalinist, afirmat ca activist de partid de jos (raionul Stavropol) până sus (în Biroul Politic al PCUS), Gorbaciov aparținea unei noi generații de activiști de partid, afirmați sub imperiul „reformei hrușcioviene”, apoi a reinchistării dogmatice a perioadelor Brejnev, Andropov și Cernenko (1964-1989). Specializat în probleme agrare, cu studii în Drept, făcute din postura de activist de partid, și-a dat seama că economia de tip sovietic, strict și păgubos planificată, care a eliminat libera concurență stimulativă, plasase URSS în urma dezvoltării economice a lumii libere. Chiar vizitele oficiale efectuate în anii 1966-1969 în statele surori (Republica Democrată Germană, Republica Populară Bulgară și Republica Socialistă Cehoslovacă), apoi cele turistice în Italia, Franța, Belgia, Republica Federală Germania în anii 1970, i-au dovedit rămânerea în urmă a economiei sovietice. Atunci i-au încolțit în minte programele „Perestroika” și „Glasnost”, ce trebuiau să scoată URSS din lertargia economică și ideologică, să repună popoarele sovietice în prim-planul lumii mondiale. Ajuns șef incontestabil al URSS, a început să transpună în practică reforme pentru care societatea sovietică nu era pregătită, nici din punct de vede-

re economic și nici mental. În plus, nomenclatura politică îmbătrânită și pragmatică nu era în stare să înțeleagă și nici nu dorea să accepte schimbarea.

Pe de altă parte, serviciile secrete vest-europene, și în special cele nord-americane, conduse de doi președinți remarcabili (Ronald Reagan, 1981-1989 și George Bush sen., director CIA între 1976-1977, vicepreședinte între 1981-1989, președinte din 1989) au știut să-i cultive vanitatea de om al schimbării, de om al secolului. Se pare că orgoliile soției Raisa, prima doamnă de secretar-general al PCUS vizibilă – inteligentă, cunoscătoare de limbi străine, mondenă, cu care se sfătuia în toate problemele de conducere – a potențat ambițiile soțului Mihail Sergheevici. Rezultatul: în 1991 URSS dispărea ca entitate politică și aruncă estul Europei, Siberia și Orientul Îndepărtat în haos până la „epoca Putin” (?). Se spune că de la „idealism la prostie nu este decât un pas”. Mihail Gorbaciov a parcurs acest traseu în aproximativ cinci ani. De aceea, nu numai lumea intelectualilor ruși (în mare parte), ci și rusul de rând, îl consideră un trădător de patrie. Dacă noua generație de oameni politici ruși în frunte cu Putin, noul țar și secretar-general al Federației Ruse, nu-l umilesc, nu-l trag la răspundere pentru gafele comise, se explică prin aceea că la marile puteri mondiale greșelile „tătu-cului” trebuie trecute sub tăcere, chiar iertate, pentru păstrarea imaginii statului și națiunii veșnic biruitoare în fața adversarilor externi și interni. Deci, îl putem integra pe Gorbaciov în rândul „fluturilor” CIA? În ultimele luni aceeași etichetă riscă să se pună și pe numele nou alesului președinte al SUA – Donald Trump! În cazul acesta, dovezile scoase în prim-plan de CIA și FBI, potrivit cărora Trump a fost și poate fi manevrat în continuare de principalele servicii secrete rusești (SVR, FSB, GRU), sunt mult mai concrete decât în cazul lui Gorbaciov. Un raport secret al CIA, susținut de FBI, arată că președintele Putin, prin serviciile sale secrete, s-a implicat personal în alegerile prezidențiale din SUA. Hackerii ruși ar fi manevrat voturile în defavoarea candidatei Hillary Clinton, cunoscută pentru vederile sale antiruse. În plus, alte surse vorbesc de existența unor eventuale fotografii și filme făcute cu ocazia unei chermeze la care omul de afaceri Donald Trump ar fi participat cu prostituate ruso-aiice, la Moscova, în urmă cu câțiva ani. „Colac peste pupăză”, Budapesta a acceptat (?) să apară și o declarație a unei frumoase ungueroaice, prezentă și ea la

cheful amintit mai sus, care i-ar fi refuzat cu hotărâre avansurile americanului. Încă un argument în favoarea declarațiilor, fără acoperire documentar-arhivistică, că Ungaria a încercat de-a lungul istoriei sale, să-și salveze interesele inclusiv prin femei, recrutate din lumea oamenilor de rând până la vârful aristocrației simandicoase. Reacția președintelui ales al SUA în fața acestor acuzații a fost, evident, vehementă, de respingere a insinuărilor. Desigur, toți cei „cu musca pe căciulă”, în prima fază resping acuzațiile și supozițiile! Vedem această practică și în mica noastră lume politică românească! Declarațiile președintelui Trump, atât din timpul campaniei electorale cât și după victoria în alegeri, favorabile lui Putin, te fac să crezi că ceva, ceva poate fi adevărat. Deci, oare Donald Trump a ajuns și el un „fluture” al serviciilor secrete ruse? Ar fi un succes excepțional al acestora, un avertisment serios pentru lumea liberă! Cum să privim hotărârea celor doi mari ai lumii de astăzi de a se întâlni la Budapesta la începutul lui februarie a.c.? Va deveni orașul de pe Dunăre noul centru al spionajului mondial, cum au fost Berlinul, Viena și Praga în perioada interbelică pentru Internaționala Comunistă a lui Lenin? Posibil, dacă Victor Orban îi aranjează lui Trump o întâlnire discretă cu top-mode-

lul maghiar care l-a refuzat la Moscova acum câțiva ani! Totuși să nu ne temem că ambițiile de mare putere a Ungariei Mici se vor materializa în practică în Europa Centrală! Ceea ce este mai important de reținut este faptul că structurile politice foarte bine așezate, democratice, ale SUA, sunt în stare de a bloca orice deviere a propriului președinte de la principiul, câștigat cu greu de-a-lungul a peste un veac, prin muncă, mari pierderi umane și materiale, că SUA poate și trebuie să rămână prima putere economică și militară a lumii. Însă să nu uităm că, pe lângă această speranță, trebuie să ne ajutăm „prin noi înșine” printr-o diplomatie ofensivă și de calitate, prin revigorarea vieții economice care să dea de lucru cetățenilor din țară, să asigure locuri de muncă românilor din străinătate care doresc să se reîntoarcă la obârșii, să stărpim corupția, să simplificăm birocrația, să selectăm cu grijă clasa politică pe baza calităților morale și profesionale, să punem bază pe învățământ și sănătate, să cultivăm sentimentele naționale și patriotice reale prin fapte și nu prin vorbe. Și ceea ce este mai important: să punem capăt războiului intern „româno-român” printr-un guvern responsabil – de ce nu – de unitate națională. ■

Soluție de la Parchetul General: Transfer de cazărmi la Justiție

Parchetul General propune ca soluție pentru supraaglomerarea din penitenciare transferul unor unități militare dezafectate de la Ministerul Apărării Naționale (MAPN) la Ministerul Justiției și transformarea lor în închisori. Propunerea, urmarea a ordonanțelor privind Justiția.

„Ministerul Public avertizează asupra consecințelor adoptării proiectelor de ordonanță privind modificarea Codului penal, Codului de procedură penală și grațierea unor pedepse. Propune, ca soluție la problema supra-aglomerării penitenciarelor, transferul unor unități militare dezafectate de la Ministerul Apărării Naționale (MAPN) la Ministerul Justiției, în vederea amenajării ca locuri de detenție”, se arată într-o postare pe pagina de Facebook a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (PCCJ).

Parchetul General a precizat, după publicarea proiectelor de ordonanță de urgență privind grațierea și modificarea codurilor penale, că nu se justifică urgența promovării acestor acte normative printr-o ordonanță a Guvernului, mai ales că nu au fost în prealabil consultate într-o manieră transparentă entitățile implicate în aplicarea lor.

Proiectul de ordonanță de urgență privind modificarea Codului Penal și a Codului de Procedură Penală prevede dezincriminarea abuzului în serviciu sub 200.000 lei, infracțiunea fiind investigată doar ca urmare a unei plângeri. De asemenea, denunțul se poate face la cel mult șase luni de la comiterea faptelor iar neglijența în serviciu a fost abrogată.

Ordonanța privind grațierea prevede grațierea în întregime a pedepselor cu închisoarea de până la cinci ani și înjumătățirea pedepsei pentru deținuții care au 60 de ani, femei însărcinate și a celor care au copii de până în 5 ani în întreținere.

Pentru Administrația Penitenciarelor Buget mai mic

Bugetul pentru Administrația Națională a Penitenciarelor va fi mai mic în anul 2017, sumele pentru anul acesta fiind stabilite pe baza cheltuielilor din 2016, când ANP-ul a restituit la buget aproape 30 de milioane de euro, bani necheltuiți.

„Bugetul pentru anul ăsta al ANP a fost stabilit pe baza sumei pe care au cheltuit -o anul trecut, adică pe baza execuției bugetare reale. S-a pornit de la aceasta și s-au înlăturat sumele care au fost restituite la buget de către ANP și sumele restituite la buget s-au datorat imposibilității efectuării unor investiții sau altor cheltuieli care trebuiau efectuate în cursul anului trecut. Este o sumă de 30 de milioane de euro”, a declarat Constantin Sima, secretar de stat în Ministerul Justiției.

Bugetul Administrației Penitenciarelor pe anul 2016 a fost de peste 1.269.000.000 de lei. Din această sumă, peste 1, 19 miliarde de lei au fost ca subvenție de la stat iar restul din venituri proprii.

Într-un interviu acordat în vară agenției Mediafax, directorul ANP, Marius Vulpe, declara că cei mai multe dintre acești bani se duc pe cheltuielile de personal, circa 70%, iar restul pe bunuri și servicii. Vulpe preciza că din punctul său de vedere e nevoie de suplimentare cu destinație clară pentru crearea de noi spații de detenție.

„Nu este îndestulător. Solicitarea anterioară a fost de de 1.310.000.000. Aici punem în calcul doar buna funcționare, mentenanța penitenciarelor, neluând în calcul investițiile. Asta ar însemna să facem noi locuri de deținere. La ora actuală este vorba de circa 9.000 de locuri necesare(...)”, a spus șeful ANP. ■